

[Holger Andersen.]

tigt, at det er meget vanskeligt at se længere frem i Tiden, dels ogsaa, fordi det efter alle de Oplysninger, som blev givet i Folketingsudvalget fra sagkyndig Side, i Virkeligheden ikke vil være muligt i den Periode at naa længere end foreslaaet.

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger om de frivillige Korps — det skal kun blive ganske faa. Vi kan ikke andet end beklage den Beslutning, Regeringspartierne her har taget. Vi finder, at den er ganske upaakrævet, at den er Udtryk for et politisk Magtmisbrug. Den højtærede Forsvarsminister har trods alle Forespørgsler i det andet høje Ting ikke kunnet pege paa een eneste Kendsgerning i disse Korps's Historie, som for nogles Vedkommende strækker sig flere Menneskealdre tilbage i Tiden, ikke paa eet eneste Moment, der retfærdiggjorde et saadant Forslag. Man har udelukkende begrundet det med et politisk Princip, med dette, at man anser Soldateruddannelsen for at være et rent og skært Statsanliggende, og at den ikke bør varetages fra privat Side. Det vil altsaa sige, at for en ren og skær Doktrins Skyld indfører man her en Lovbestemmelse, som ophæver de frivillige Korps, og dette; skønt det er blevet oplyst af den kommanderende General, at han tillægger de frivillige Korps meget stor Betydning ikke alene i national og moralsk Henseende, men ogsaa i rent militær Henseende. Denne Opfattelse kan man i og for sig kun bestyrkes i ved at se de Tal, Venstres tidligere Forsvarsminister, det ærede Medlem af det andet høje Ting Hr. Brorsen, nævnte under Debatten i Folketinget: at der under Verdenskrigen af de frivillige Korps havde været til Tjeneste 133 Officerer, 237 Underofficerer og ikke færre end 2 264 menige. Det er dog Tal, der ogsaa betyder noget, og helt unaturligt og for mig ganske ufatteligt er det i en Situation som den, vi nu befinder os i, at ville forbyde saadanne Korps som Luftforsvarskorpset og Motorordonnanscorpset, der netop i Nutiden har stor forsvarmæssig Betydning og vil være meget vanskelige om ikke umulige at erstatte med indkaldt Mandskab. Vi kan derfor ikke under nogen Omstændighed billige den Beslutning, der her tages fra Regeringspartierne Side, og Henvisningen til, hvad Adgangen til ad privat Vej at gaa ind i bevæbnede Korps har kunnet benyttes til i andre Lande, gælder jo kun til Wandsbeck, naar man herhjemme i vort eget Land har en hundreaarig Udvikling, eller deromkring, at støtte sig til.

Hvad Flaadeforslaget angaar, kan vi ikke anse dette for blot nogenlunde tilstrækkeligt til at løse saa omfattende Opgaver som dem, der paahvilede Flaaden under Verdenskrigen. I saa Henseende forekommer det mig, at et af Bilagene til Folketingsudvalgets Betænkning, en Skrivelse fra Søfartsraadet, ikke er uden Interesse — jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til at oplæse et ganske kort Citat.

**Formanden:** Ganske kort.

**Holger Andersen:** Der tales her om, at den danske Flaade under Verdenskrigen 1914—18 udførte

„et meget stort og paaskønnelsesværdigt Arbejde med at føre danske og fremmede Handelsskibe gennem de danske Farvande, hvori der var udlagt Miner, og samtidig paatog Flaaden sig gennem hele Krigsperioden at opsamle og uskadeliggøre drivende og andre Miner, som var til største Fare for Skibsfarten. Søfartsraadet har ikke nøje Tal paa, hvor mange Miner der saaledes blev opsamlet og uskadeliggjort, men saa vidt man ved, er det over 10 000.

Søfartsraadet tvivler om, at Orlogsflaaden, hvis den reduceres som foreslaaet, ogsaa under en eventuel ny Krig vil kunne magte denne Opgave, endstige eventuelle Krav om at konvoyere danske Handelsskibe i internationale Farvande, og man skal derfor tillade sig at henstille til det ærede Udvalg at anstille en Undersøgelse af, hvorvidt den foreslaaede Lov om Søværnets Ordning byder Danmarks Erhvervsliv tilstrækkelig Sikkerhed for til enhver Tid at kunne faa den Hjælp fra Orlogsflaaden, som kan blive nødvendig for at sikre Forbindelsen mellem Landsdelene og Landets Import og Eksport.“

Den højtærede Minister talte om, at Flaadens Materiel vilde komme ned paa et Minimum, men man standsede dog Nedgangslinien, og det vilde være Begyndelsen til en Sanering. Vi mener, at ogsaa i forsvarmæssig Henseende vil Flaaden med en saa stærk Reduktion som foreslaaet ikke kunne løse de Opgaver, der maa paahvile dette Værn under Hensyn til Landets særlige Struktur, derunder navnlig Udlæggelse og Beskyttelse af Minespæringer. Jeg skal ikke i denne Forbindelse komme ind paa en Diskussion om Artilleriskibene og disses saa omdiskuterede Rolle og Værdi for det danske Søforsvar — den højtærede Minister nævnte selv, at den ledende sømili-